

Radikale Venstre også er et rigtigt princip, men det holder ikke vand i dette tilfælde. Kendsgerningen er, at kunstig befrugtning allerede i dag gives, selv om der ikke kan konstateres helbredsmæssige årsager til, at et par ikke er lykkedes med at få børn. I disse tilfælde konstateres parret at være »uforklarligt barnløst« – og her tilbydes kunstig befrugtning alligevel. Konklusionen er, at man altså heller ikke i dag skal være syg for at komme i behandling med kunstig befrugtning. Det eneste logiske er på den baggrund at give fuld adgang til kunstig befrugtning for også enlige henholdsvis lesbiske kvinder.

Det kan dog være relevant at spørge, om kunstig befrugtning generelt også skal være en gratis ydelse inden for det offentlige sundhedsvæsen. Det er en debat, Det Radikale Venstre vil rejse – men det skal ske som led i en samlet debat om brugerbetalingen i sundhedsvæsenet. Systemet er i dag så ulogisk og skævt, at det er meningsløst blot at diskutere hjørner løsrevet. Det Radikale Venstres ambition er ikke at øge brugerbetalingen i sundhedsvæsenet, men at skabe en samlet mere socialt retfærdig og fagligt begrundet brugerbetaling.

Det Radikale Venstre ønsker, at par, hvor begge er infertile, og hvor der derfor er brug for både æg- og sæddonation, også skal være omfattet af muligheden for kunstig befrugtning. Regeringen er imod – ud fra et argument om, at et barn bør have mindst én biologisk forælder. Det er et besynderligt argument, når man i øvrigt her i landet tillader adoption og mener, at også adopterede børn kan få et godt liv, selv om de ikke er vokset op med en biologisk forælder. Det Radikale Venstres udgangspunkt er, at mennesker skal have mulighed for at vælge at få børn, hvis det i øvrigt er i tråd med barnets tarv. Det mener Det Radikale Venstre, at det er – også selv om ingen af forældrene er biologiske.

Det leder samtidig hen til spørgsmålet om donoranonymitet, som regeringen har valgt at bevare. For Det Radikale Venstre er anonymitet i modstrid med barnets tarv. Sætter man barnet først, taler alt for at ophæve anonymiteten. Dvs. give barnet ret til at kende sit biologiske ophav, hvis hun eller han måtte ønske det. Flere sammenlignelige lande, herunder Sverige, Norge, Holland og Storbritannien, har ophævet donoranonymiteten. Det har ganske vist medført et fald i antallet af donorer, men heller ikke mere end,

at mange fortsat ønsker at donere også uden anonymitet.

Det Radikale Venstre erkender dog, at der er et reelt dilemma mellem at sikre på den ene side barnets tarv og på den anden side sikre nok donorer. Af samme grund er Det Radikale Venstre åbne over for at overveje også andre modeller, herunder en såkaldt to-strengt løsningsmodel, hvor der er mulighed for at vælge åben henholdsvis anonym donation. Den model løser på mange måder dilemmaet. For her står det dels donorerne frit for, om de vil donere anonymt eller åbent. Dels vil den/de, der behandles med kunstig befrugtning, have frit valg mellem anonym og åben donation. Desværre har indenrigs- og sundhedsministeren blankt afvist at afdække disse muligheder, som ellers oplagt er i barnets interesse. Først har indenrigs- og sundhedsministeren afvist at yde teknisk bistand til udarbejdelsen af et ændringsforslag, der kunne indføre en sådan to-strengt model, under henvisning til at det ikke er »muligt at udarbejde udkast til en sådan lovtekst uden en nærmere analyse«. Dernæst har han afvist at nedsætte et udvalg, der kunne udarbejde denne analyse. På den måde har indenrigs- og sundhedsministeren reelt kortsluttet Folketingets muligheder for at komme videre ad det spor. Det beklager Det Radikale Venstre dybt.

Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget bemærker, at SF er glade for, at der med lovforslaget sker en liberalisering af reglerne for kunstig befrugtning. SF finder grundlæggende, at der er fundet en rimelig balance i lovforslaget, men havde på nogle områder gerne set en yderligere liberalisering i forhold til det, der ligger i lovforslaget.

Navnlig havde SF håbet, at der havde vist sig et politisk flertal for en ligestilling af kvinders adgang til kunstig befrugtning, således at alle kvinder kunne få lige adgang til kunstig befrugtning uanset civilstand og seksuel orientering. SF havde på baggrund af tilkendegivelserne fra en gruppe medlemmer af Venstre og indenrigs- og sundhedsministerens notat af 25. januar 2006 om rammerne for kunstig befrugtning i relation til kvinder og lesbiske par forventet, at disse medlemmer af Venstre havde stillet ændringsforslag herom.

Dette er desværre ikke sket, hvorfor SF sammen med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Enhedslisten har stillet ændringsforslag,